

5. Сімейний кодекс України від 10.01.2002 р., 2947-III - № 20-21 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.
6. G12 Country Regulations of Assisted Reproductive Technologies. URL: <https://cbhd.org/content/g12-country-regulations-assisted-reproductive-technologies#:~:text=This%20law%20prohibits%20research%20and,and%20transferred%20per%20reproductive%20cycle>.
7. European Charter of Patients' Rights. 15. 11.2002 European Commission Public health. URL: <http://health-rights.org/index.php/cop/item/european-charter-of-patients-rights>.

Кавранська В. О., курсант
Навчально-наукового інституту
№2 Національної академії
внутрішніх справ
Науковий керівник: Сьох К. Я.,
доцент кафедри конституційного
права та прав людини Національної
академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук.

ПРАВО НА СВОБОДУ ВІД КАТУВАНЬ, ЖОРСТКОГО І НЕЛЮДСЬКОГО НАСИЛЬСТВА

Принципово важливим є усвідомлення і розуміння необхідності забезпечення прав людини при будь-яких обставинах. Найважливішим напрямком міждержавного співробітництва є забезпечення прав людини в умовах збройних конфліктів міжнародного і не міжнародного характеру. Адже незважаючи на те, що сучасне міжнародне право засуджує збройні конфлікти, війни та будь-яку агресію і взагалі забороняє агресивні війни. На жаль, збройні конфлікти, війни - це об'єктивна реальність сучасного етапу розвитку людства.

Військові злочини під час війни Росії проти України відбувалися від початку 24 лютого 2022 року. Більшість громадянам України довелося залишити свої домівки в пошуку безпеки. Отримавши статус – внутрішнього переселенця. А понад 2-ох мільйонів українців, які виїхали до ЄС переважно жінки з дітьми – це біженці.

3 квітня Анатолій Федорук оприлюднював дані про масові вбивства, тортури та насильства мирних жителів у Бучі, Ірпіні Київської області та багатьох інших міст під час окупації російськими військами.

Закони війни мають застосовуватися до всіх воєнних дій із використанням збройних сил, незалежно від характеру, напруженості або тривалості конфлікту.

Європейська Конвенція про захист прав людини та основних свобод Відповідно до статті 3 - ніхто не повинен піддаватися катуванням або жорстоким, нелюдським діям, що принижують його гідність, поведженню або покаранню.

Пояснення терміну «катування» дано у ст. 1 Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження і покарання, а саме Катування - тобто умисне заподіяння сильного фізичного болю або фізичного чи морального страждання шляхом нанесення побоїв, мучення або інших насильницьких дій з метою примусити потерпілого чи іншу особу вчинити дії, що суперечать їх волі - карається позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

Катування складається з трьох самостійних понять:

- а) катування;
- б) нелюдське поведження або покарання;
- в) таке, що принижує гідність, поведження або покарання.

Вони розрізняються за ступенем жорсткості впливу на жертву.

Однак зміст цих понять не розкривається. Немає їх розкриття і в Загальній декларації прав людини, стаття 5 якої тільки вказує, що ніхто не повинен зазнавати катувань або жорстокого, нелюдського, або такого, що принижує його гідність, поведження і покарання

Як було вже зазначено вище інформація опубліковується Анатолієм Федорук. У Бучі від рук окупантів загинули сотні людей. У місті на вулицях знайшли тіла по-звірячому вбитих українців.

Рівень жорстокості армії терористів та катів РФ не знає меж – згвалтовані діти. Про це повідомила Уповноважена Верховної Ради з прав людини Людмила Денісова. Карається позбавлення волі на строк від 5 до 7 років. Ст. 153ККУ

Висновок: Диспозиція ч. 1 ст. 127 КК України викласти таким чином: «катування означає будь-яку дію, якою будь-якій особі навмисно заподіюються сильний біль або страждання, фізичне чи моральне, щоб отримати від неї або від третьої особи відомості чи визнання, покарати її за дії, які вчинила вона або третя особа чи у вчиненні яких вона підозрюється, а також залякати чи примусити її або третю особу, чи з будь-якої причини, що ґрунтується на дискримінації будь-якого виду, коли такий біль або страждання заподіюються державними посадовими особами чи іншими особами, які виступають як офіційні, чи з їх підбурювання, чи з їх відома, чи за їх мовчазної згоди. В цей термін не включаються біль або страждання, що виникли внаслідок лише законних санкцій, невіддільні від цих санкцій чи спричиняються ними випадково.

Заборона катування носить абсолютний характер. Немає жодних винятків та виключень у сівіт які б дозволяли вчиняти такі діяння.

Список використаних джерел:

1. Кримінальна відповідальність за катування в Україні та зарубіжних країнах: навч. посіб. / за заг. ред. д.ю.н., проф. А. В. Савченка. К.: Видавничий дім «Кондор», 2018. 240 с
2. Конституція України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р.: Конвенцію ратифіковано Законом № 475/97-ВР від 17.07.97 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004
4. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 11 січ. 2019 р.: (офіц. текст). К.: ПАЛИВОДА А.В., 2019. 264 с.

Клементьєва М. С., здобувач ступеня вищої освіти магістра Навчально-наукового інституту №2 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: Сьох К. Я., доцент кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук.

ЗАХИСТ ПРАВ ДИТИНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Ратифікувавши Конвенцію про права дитини в 1991 році, Україна взяла на себе обов'язок щодо забезпечення та захисту прав та інтересів дітей. Це зобов'язання у сфері охорони здоров'я, соціального захисту, освіти та інше [1]. Одним з основних компонентів державної політики України у сфері захисту прав дитини є удосконалення нормативно-правової бази. На сьогодні Україна є учасницею багатьох міжнародних документів у сфері забезпечення прав дитини.

Існуючий Комітет ООН з прав дитини як контролюючий орган здійснює спостереження та моніторинг додержання прав дитини у кожній країні яка ратифікувала Конвенцію. Комітет ООН оцінює наявну в країні ситуацію та надає відповідні рекомендації, які повинні бути виконані державою до наступного звіту.

Конвенція ООН про права дитини, є основним документом, що визначає правові стандарти у сфері захисту прав дитини. Важливе значення має ратифікація Україною низки міжнародних договорів у сфері сімейного права, розроблених в рамках Ради Європи і Гаазької конференції з міжнародного приватного права, що дозволяють вирішувати практичні питання, які